

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010037
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010037.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obvineného R. E., trestne stíhaného pre prečin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 9. marca 2021 sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/15/2021 zo dňa 22.02.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného R. E. z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 3T/15/2021 zo dňa 22.02.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 238 ods. 4 Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. ponechal obvineného R. E. vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a súčasne zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. súd neprijal záruku Ing. F. E. ako dôveryhodnej osoby, neprijal písomný sľub obvineného a väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka s odôvodnením, že účel väzby nemožno dosiahnuť uvedenými náhradnými trestnoprávnymi inštitútmi.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 22.02.2021 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 02.03.2021. V podanej sťažnosti spochybnil dôvodnosť jeho trestného stíhania, pričom uviedol, že je potrebné skúmať aj materiálnu stránku skutkovej podstaty trestného činu vydierania, a to najmä jeho právnu kvalifikáciu. Namietal naplnenie zákonných znakov uvedeného trestného činu, ako aj použitie osobitných kvalifikačných znakov - vykonanie skutku na blízkej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a osobitným motívom - z pomsty podľa § 140 písm. b) Tr. zák. Predovšetkým skutočnosť, že poškodená je jeho blízkou osobou nemá oporu v spisovom materiáli. S poškodenou nežili v spoločnej domácnosti, ich vzťah bol milenecko-pracovný, pričom sa stretávali na rôznych miestach. Navyše, jeho konanie nemožno posúdiť ako pomstu, reakciu na nejakú udalosť alebo okolnosť, ktorá súvisí s poškodenou. Skutočnosť, že poškodená ho sama 8-9 mesiacov od rozchodu telefonicky kontaktovala a chcela sa s ním stretnúť na odľahlom mieste vyznieva z jej strany nedôveryhodne, rovnako ako skutočnosť, že s obvineným mala byť zamknutá v aute, ktorého dvere sa nedali otvoriť. Naopak, poškodená ho obmedzovala v jeho slobodnom živote, plánovala s ním spolužitie a jej konanie je pomstou za nenaplnenie tejto predstavy. Ďalej uviedol, že vo väzobnom rozhodnutí sú jeho osobné pomery hodnotené výlučne v jeho neprospech. Taktiež nebolo vykonané znalecké dokazovanie, ktoré by preukázalo, že je závislý na užívaní omamných a psychotropných látok. Z týchto dôvodov navrhol, aby ho sťažnostný súd prepustil ho z väzby na slobodu, prípadne aj za nahradenia dôvodov väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a s kontrolou výkonu uložených obmedzení technickými prostriedkami.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom dotknutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obvineného R. E. nebola dôvodne podaná, pretože u neho aj v súčasnom štádiu trestného konania trvajú zákonné dôvody jeho preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Ako krajský súd zistil, prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podal dňa 18.02.2021 obžalobu na obvineného R. Urama pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. v súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/165/2020 zo dňa 02.10.2020 z dôvodov podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Väzba sa vykonáva v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, začiatok plynutia lehoty bol ustálený na 30.09.2020 o 08,40 hod.

Krajský súd poukazuje na to, že po podaní obžaloby prokurátorom príslušnej okresnej prokuratúry bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o ďalšom trvaní väzby obvineného v tomto štádiu trestného konania s poukazom na ust. § 238 ods. 4 Tr. por., a to prednostne a urýchlene, pričom je potrebné upriamiť pozornosť aj na to, že dňa 09.02.2021 podal sám obvinený žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 238 ods. 4 Tr. por., ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 79 ods. 3 vety prvej a druhej Tr. por., obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť.

Krajský súd po preskúmaní predloženého trestného spisu musí konštatovať, že konanie a následné uznesenie samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, ktorým bolo rozhodnuté o ponechaní obvineného R. E. vo väzbe z dôvodov podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a zároveň bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, je správne a bez pochyb zodpovedá zistenému stavu veci. Odôvodnenie uznesenia učinil okresný súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že v tejto trestnej veci boli v prípravnom konaní získané dôkazy takej kvality, na základe ktorých po ich vzájomnom hodnotení jednotlivo aj v ich súhrne možno aj v tomto štádiu trestného konania dospieť k dostatočnej miere dôvodnosti podozrenia, že obvinený sa dopustil trestnej činnosti podľa obžaloby. Od rozhodnutia o jeho vzatí do väzby nedošlo k zmene dôkaznej situácie v prospech obvineného v takej miere, ktorá by spochybnila opodstatnenosť väzobných dôvodov podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dôvodnosť podozrenia, že skutku podľa obžaloby sa dopustil, pretrváva na základe svedeckých výpovedí poškodenej L. Q., svedka L. L., ako aj ďalších nepriamych svedkov a do spisu zabezpečených listinných dôkazov, čím sú materiálne podmienky jeho väzby zachované. Pokiaľ obvinený trval na tom, že sa nedopustil protiprávneho konania podľa obžaloby, krajský súd uvádza, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obvineného, ale posudzujú výlučne to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú

podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom. Pokiaľ namietal posúdenie poškodenej ako blízkej osoby, prítomnosť osobitného motívu v jeho konaní, tieto námietky vo významnej miere neoslabujú materiálne podmienky jeho väzby.

Obava z pokračovania v trestnej činnosti obvineným, a teda väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. pramení z okolností týkajúcich sa osoby obvineného, s prihliadnutím na povahu spáchanej trestnej činnosti. Je potrebné uviesť, že obvinený bol v minulosti 3-krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za násilnú trestnú činnosť, a hoci sa na neho v súčasnosti hľadí, akoby odsúdený nebol, sťažnostný súd na jeho odsúdenia prihliadol pri hodnotení jeho osoby a sklonov k páchaniu rovnorodej trestnej činnosti. Z ústrednej evidencie priestupkov MV SR ďalej vyplýva, že za obdobie od októbra 2016 sa dopustil celkom 15-tich priestupkov, z toho v dvoch prípadoch proti občianskemu spolunažívaniu, v jednom prípade proti verejnému poriadku. S poukazom na uvedené, prihliadnúc na závery znaleckého dokazovania v tejto trestnej veci, možno u osoby obvineného jednoznačne konštatovať sklony k páchaniu násilnej protiprávnej činnosti rôznej intenzity. Pri posúdení duševného stavu obvineného bola konštatovaná jeho emočná nezdržanlivosť a impulzivita, ktorá je trvalou poruchou, neovplyvniteľnou liečbou. Bola konštatovaná absencia vyšších citov obvineného, jeho egocentrizmus s narušením morálneho vývinu, ktoré môžu v emočne vypätej situácii viesť ku kriminálnym prejavom. V neposlednom rade bol u obvineného zistený abúzus látok so stimulujúcim účinkom bez znakov závislosti, ktoré môžu viesť k odbrzdzeniu jeho správania. Skutočnosť, že s poškodenou mal intímny vzťah, pričom k ich osobnému kontaktu a stretom dochádza aj po rozchode pre nedoriešené vzájomné vzťahy, jednoznačne posilňuje obavu z ďalšej recidívy trestnej činnosti voči poškodenej. Hodnotiac uvedené skutočnosti nepochybne existuje dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu bude v trestnej činnosti pokračovať.

Krajský súd považoval za správny postup okresného súdu pokiaľ alternatívne inštitúty podľa § 80 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. nepovažoval za dostatočné pre nahradenie účelu väzby obvineného.

Vzhľadom na nález Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 bolo povinnosťou krajského súdu opätovne skúmať, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediáčného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade zatiaľ nie je možné účel preventívnej väzby obvineného dosiahnuť dohľadom probačného a mediáčného úradníka, a to s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, najmä povahu trestnej činnosti, ale aj osobu obvineného, ktorý doterajším spôsobom svojho života (recidíva násilnej trestnej činnosti, črty osobnosti obvineného) nedáva záruku na to, že by podmienky probačného dohľadu dodržiaval. Preto väzbu obvineného nenahradil miernejšími alternatívnymi prostriedkami, ktoré sú len možnosťou, nie právom osôb, ktoré sú vo väzbe.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.